

Latvijas zivsaimniecības politikas ārlietas, jeb kur lai dabū atbildības kapacitāti?... 3.

„No kurienes cilvēkam tāda pašpārliecība,
ka spogulī viņš redz sevi?...”

Mihails Žvaņeckis.

Godātais lasītāj!

Izvērtējot pagājušā gada notikumus saistībā ar zivsaimniecības nozari, LMA uzskata par nepieciešamu šoreiz pievērst lasītāju uzmanību kādai zivju resursu pārvaldības jomai, kuru interesenti savos izteikumos piemin itin bieži. Piemin, bet ne vairāk. Domājams tāpēc, ka savas specifikas un pašradītā tabu līdzīgā oreola dēļ tā cilvēkus notur zināmā distancē. Arī tāpēc, ka urķēšanās šajā jomā prasa daudz konkrētāku izpratni nekā citas ar nozari saistītas jomas.

Protī, runa ir par tā saucamo zivju zinātni.

Valsts iekšējo ūdeņu zivju resursu pārvaldības sakarā LMA savas pastāvēšanas gandrīz piecpadsmit gadu laikā par to ir runājusi un rakstījusi vairākkārtīgi. Iemesls sekojošs.

Katras nozares jumta likumā parasti ir definēta konkrēta norma, kuru būtībā var saukt par attiecīgās nozares teorētiskās un praktiskās darbības funkcionēšanas pamatformulu. Pašsaprotami – jo formula precīzāka, jo precīzāka un atbildīgāka arī pati funkcionēšana.

Zivsaimniecības nozares formula Zvejniecības likuma 3.panta otrajā daļā tagad ir definēta šādi – “Zivju resursus pārvalda, pamatojoties uz to pētniecību, ekspertu novērtējumu un zinātniski pamatotām rekomendācijām.”. Kā redzams, tā balstās uz trim vaļiem – pētniecību, ekspertu novērtējumu un zinātniski pamatotām rekomendācijām.

Lūk, šīs formulas stratēģiskā un taktiskā nozīmība bieži vien tiek palaista garām ar visām no tā izrietošām sekām. Sak, nu ir tāda norma, nu, un? Tas attiecas gan uz valsts institūcijām, gan sabiedriskām organizācijām, kuru darbība ar šo nozari ir vairāk vai mazāk saistīta.

LMA par to jau rakstīja šā raksta pirmajā daļā: “Ja galarezultātus, jeb [likumdošanas] procesu saustos atlikumus skata sadzīviski, tad panāktie grozījumi un papildinājumi normatīvajos aktos šķiņš kā vien dažas it kā nenozīmīgas un it kā neko īpašu neizsakošas attiecīgo redakciju rindiņas (..)”.

Respektīvi, nepazīnoties minētās likuma normas nozīmību, sabiedrisko organizāciju domāšana un darbība virzās pa marginālu taciņu, kā rezultātā agrāk vai vēlāk nonākot strupceļā, pašsaprotami rodas neizpratnes pilns jautājums – kāpēc nekas nemainās uz labo pusi?

Jautājums pareizs, bet... sadzīvisks, jo kaut vai aptuveni neizprotot pašas zivju zinātnes funkcionēšanas principus, nebūs arī izpratnes par iemesliem „kāpēc nekas nemainās”, un „mainīšanas uz labo pusi” šķiņš kaut kas tāls un nerasniedzams.

Protams, arī šoreiz par makšķerēšanas lietām.

Toreiz un tagad.

Viens no zivsaimniecības nozares funkcionēšanas formulas vaļiem ir zinātniski pamatotās rekomendācijas. Pareizāk būtu teikt – rekomendāciju zinātniskā pamatotība.

Varbūt interesenti būs ievērojuši, ka gandrīz vienmēr vārdi „zinātniskais pamatojums” ir cieši saistīts ar vārdu „pētniecība”. Un tas ir loģiski, jo šiem vārdiem ir cieša savstarpēja jēdzieniska saistība. Tā tas tagad ir arī Zvejniecības likumā, kaut gan pirms tam attiecīgā panta redakcijā nebija nedz pētniecības, nedz rekomendāciju zinātniskā pamatotības (par to zemāk).

Tai pašā laikā var rasties jautājums – ko šie vārdi vispār nozīmē?

Skaidrības labad citēsim Māri Kļaviņu, Latvijas Zinātņu akadēmijas akadēmiķi, profesoru, LU Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultātes Vides zinātņu nodaļas vadītāju un kurš savā darbā „Pētnieciskā darba rezultātu noformēšana” raksta: „Zinātniskais pētījums ir teorētisku un eksperimentālu pasākumu veikšana ar nolūku bagātināt zinātni un praksi ar jaunām atziņām. Tomēr katra konkrēta zinātniska

pētījuma mērķis, protams, ir ievērojami šaurāks, un parasti tas robežojas ar noteikta jautājuma, problēmas izpēti. Tajā laikā galvenais, kas raksturo katru zinātnisko pētījumu, ir jaunu zināšanu ieguve vai jaunu praktisku iemaņu (tehnoloģiju) attīstīšana.”

Jāpiebilst, ka sakarā ar LMA priekšlikuma grozījumam Zvejniecības likuma 3.panta otrajā daļā tā vērsās pie M.Kļaviņa, lūdzot viņu izteikt savu viedokli par to, kāpēc viņa prāt konkrētajā likuma normā vārds “pamatojums” līdz šim vispār netika minēts. Šā fakta sakarā M.Kļaviņš strikti norādīja: “Jebkuriem lēmumiem, kas saistīti ar šo [zivju] resursu izmantošanu ir jābūt zinātniski pamatotiem, ietverot faktisko datu analīzi, ietekmes novērtējumu uz zivju populāciju un argumentētus ieteikumus, ņemot vērā sabiedrības intereses.” (27.04.2012.).

M.Kļaviņa viedoklis tika pievienots LMA priekšlikumu paketei, līdz ar to konkrētā grozījuma pretiniekiem nebija iemesla teikt, ka LMA priekšlikums ir pamatots ar *plikām emocijām*.

Un vēl iz „Pētnieciskā darba rezultātu noformēšanas”: “Pētniecisko darbu vērtē analizējot tā saturu, veiktā pētījuma, iegūto rezultātu, izdarīto secinājumu pamatotību (.)”.

Ko nozīmē *pamatot*? To saprot pat pamatskolas vecāko klašu skolēns – *pamatot* būtībā nozīmē ar pētniecības rezultātā iegūtiem faktiem pierādīt situācijas patiesumu, kura pastāv neatkarīgi no cilvēka apziņas, izmantojot dažādas pētniecības metodes atkarībā no izvirzītā mērķa un uzdevumiem. Un tikai pēc tam var runāt par to, ka zinātniskās rekomendācijas ir pamatotas.

Protams, interesentu visvairāk interesētu zinātniskā pētījuma kopsavilkums (pētnieciskā darba saīsināts variants). Šajā sakarā M.Kļaviņš norāda: „Līdz ar to tajā [kopsavilkumā] jādod priekšstats par darba galveno sadaļu (ievads, materiāli un metodes, rezultāti un to apspriešana) saturu.”, kā arī „jāatspoguļo problēmas (pētījuma) aktualitāti un darba mērķi, jāpiemin pētījumā izmantotās metodes, jāapraksta iegūtie rezultāti un jāatspoguļo galvenie secinājumi, kas izriet no veiktā darba.”.

Tātad, runa ir par pētījuma satura konkrētu struktūru, kurai vairāk vai mazāk ir jābūt norādītai zinātniskā pamatojuma saturā.

Kas iepriekš minētā sakarā bija minēts Zvejniecības likumā līdz šim? “Zivju resursus pārvalda, pamatojoties uz to uzskaiti, ekspertu novērtējumu un zinātniskajām rekomendācijām.”. It kā jau respektabli... sadzīviskā skatījumā.

Lasītājam var rasties jautājums – kāpēc minētā panta redakcijā jau pirms tam netika iekļauti vārdi “pētniecība” un rekomendāciju zinātniskā “pamatotība”?

No vienas puses var teikt tā – katrai lietai savs laiks...

No otras puses atbilde vienkārša – tā bija ļoti ērta un zivju zinātniekus minimāli *apgrūtināša* formula, jo... “pārvaldībai” pilnīgi pietika ar zivju resursu *uzskaiti*, uz kuru “*pamatojoties*” atkarībā no situācijas *aktualitātes* varēja *pa-sniegt* da jebkādu *zinātnisku rekomendāciju*. Bez tam, šāda formula zivju zinātniekiem faktiski neizvirzīja nekādu atbildību, sak, kādus datus mums iesniedz, tādus arī uzskaitām...

Respektīvi, situācija bija absurda savā būtībā – zinātnieki it kā neitrāli stāvēja maliņā un nodarbojās ar *zivju resursu uzskaiti*, datu sniedzēji (zvejnieki un makšķernieki) iesniedza uzskaitīšanai datus, par kuru ticamību paši smīkņāja, un *eksperti* un *uzskaitītāji* korī kopā ar *piedziedātājiem* gandrīz visās nebūšanās vainoja... inspektoros, kuri, redz, neesot spējīgi neko izkontrolēt. Vai šāda lietu “zināšanas” *filozofija* netiek kultivēta vēl joprojām?

Tikai... neviens neuzdrošinājās uzdot jautājumu – kurš tad īstenībā bija/ir atbildīgs par situācijas absurdumu? Atvainojiet par nekautrību, izņemot LMA, par ko ik pa laikam tika *paglāstīta*...

Tāda bija realitāte.

Runājot par *uzskaiti*. Pat vidusskolēns saprot, ka tā ir ne tikai statistikas, bet arī viena no grāmatvedības funkcijām, kuru var veikt, kā mēdz sacīt, *neatejot no galda*. Tai pašā laikā, kā zināms, pastāv arī *dubultā grāmatvedība*, kuru raksturo *divas atšķirīgas uzskaites*, no kurām viena ir patiesībai atbilstoša, bet otra – fiktīva...

Jāatzīmē, ka *dubultās grāmatvedības* faktu nav nolieguši arī paši zivju zinātnieki: “*Gan zvejas, gan makšķerēšanas datiem, kas iegūti no nozvejas dokumentiem [t.i., nozvejas uzskaitēm] un [makšķernieku]*

aptaujām, ir vairāki būtiski trūkumi. (...) Daļa lomu netiek reģistrēti.” (Jānis Birzaks, Latvijas Zivju resursu aģentūra, “Latvijas iekšējo ūdeņu zivju resursi un to izmantošana”).

Tai pašā laikā turpat: “Visobjektīvāk par zivju resursu stāvokli, atsevišķu sugu sastopamību, izmaiņām zivju krājumu sastāvā un struktūrā ļauj spriest speciāli pētījumi. Pētnieciskās zvejas metodes ļauj iegūt datus par reālo zivju resursu sastāvu ūdenstilpē (...)”.

Tātad, paši zivju zinātnieki atzina, ka visobjektīvāk par zivju resursu stāvokli ļauj spriest speciāli pētījumi. Tai pašā laikā – ja jau to atzina un itin labi saprata zinātnieki un Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departaments, tad kāpēc nekas tamlīdzīgs līdz šim neatspoguļojās Zvejniecības likumā? Jāatkārtojas – zivju resursu pārvaldības politikas noteicējiem tā bija ērtāk un parocīgāk...

Te zivsaimniecības politikas ārlietu vēstures “zinātājiem” jāmin šādu viņiem “zināmu” faktu.

Gandrīz piecpadsmi gadu laikā LMA ir piedalījusies dažāzādās n-tās sanāksmēs Zemkopības ministrijā, un visās tajās zivju resursu pārvaldības sakarā bez izņēmuma ir nācies dzirdēt vārdus – *nu, jā, bet zinātnieki saka... nu, jā, bet zinātnieki uzskata... nu, jā, bet mums nav pamata apšaubīt zinātnieku kompetenci... nevis... zinātnieku pētījumi apliecina* vai tamlīdzīgi.

Proti, būtībā jebkas, ko *zinātnieki saka (teica)*, bez jebkādiem iebildumiem vai šaubīšanās tika pieņemts kā kaut kas neapstrīdams. Smejies vai raudi, bet tā bija ērtāk un parocīgāk arī pašiem... *ekspertiem*. Nācās dzirdēt arī šādus vārdus – *a kur ir teikts, ka mums [zinātniekiem] vispār kaut ko ir jāpamato?*

Interesanti, kāpēc vārdi *nu, jā...* vispār tika teikti? Tāpēc, ka LMA bija vienīgā no visiem sanāksmju dalībniekiem, kura šo padsmi gadu laikā sanāksmēs un savās publikācijās uzdrošinājās iebilst, apšaubīt un kritiski attiekties pret zinātnisko rekomendāciju objektivitāti, pamatotību, *uzskaites* datu patiesumu u.tml. Citiem vārdiem sakot, LMA uzdrošinājās *pacelt roku* pret tabu.

Protams, ka *abižotie* kungi parādā nepalika... Ja kādam ir interese, var *parāķāties* Zemkopības ministrijas tā laika *maratona darba grupas* protokolos. Tādu „nav daudz” – gandrīz 40.

Droši vien tā būtu turpinājies bezgalīgi, ja vien pēdējo grozījumu Zvejniecības likumā rezultātā (2014.gadā) LMA nebūtu izdevies panākt, ka likuma 3.panta otrās daļas redakcijā tika iekļauti divi it kā maznozīmīgi un nezinātājiem it kā neko neizsakoši vārdiņi – “pētniecību” un “pamatotām”.

Tagad attiecīgā spēkā esošā redakcija ir šāda – “*Zivju resursus pārvalda, pamatojoties uz to pētniecību, ekspertu novērtējumu un zinātniski pamatotām rekomendācijām.*”. Kā redzams, vārda “uzskaite” redakcijā vairs nav.

Jāpiebilst, ka šis grozījums savas nozīmības ziņā bija viens no LMA vissvarīgākajiem stratēģiskajiem mērķiem. Un, ja tam vēl pieplusē pavisam jaunas likuma normas redakciju, kuras likumā pirms tam nebija vispār – “Šā likuma mērķis ir tāda Latvijas Republikas iekšējo ūdeņu, teritoriālo jūras ūdeņu (turpmāk – teritoriālie ūdeņi) un ekonomiskās zonas ūdeņu apsaimniekošana, kas, ievērojot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas nepieciešamību, nodrošina zivju resursu ilgtspējīgu izmantošanu, aizsardzību, pavairošanu un pētīšanu valsts zivsaimniecības nozares ilgtermiņa attīstībai.” (2.panta pirmā daļa), tad pat nezinātājam kļūs skaidrs, ka *spēles noteikumi* izmainījās kardināli.

Jāatkārtojas – abu šo faktu nozīmību pārvērtēt nav iespējams. Arī saistībā ar maksšķerņieku interesēm, jo maksšķerēšana ir viena no zivsaimniecības nozares jomām, līdz ar to *pētniecība, zinātniski pamatotas rekomendācijas un ilgtermiņa attīstība* 100% attiecas arī uz šo jomu.

Tātad, arī maksšķerņieku rokās nonāca divi konkrēti instrumenti (likuma normas) – viens stratēģiski ļoti būtiski uzlabots, otrs pavisam jauns. Līdz ar to rodas jautājums – kā tie tika vai tiks likti lietā, it sevišķi attiecībā uz *zinātnisko rekomendāciju pamatotību*, jo būtībā tas ir viens no, kā minēts ievadā, zivju resursu pārvaldības vaļiem, jeb *atslēgas instruments* daudzu problēmu identificēšanai un risināšanai.

Olimpa augšā un lejā.

Būtībā tikai tagad esam Latvijā nonākuši pie tā (pašlaik gan tikai uz papīra), kas daudzviet pasaulē jau izsenis ir pašsaprotama lieta, par ko LMA vairākkārtīgi ir bijusi iespēja pārliecināties ASV, Kanādā, Lielbritānijā, Vācijā un Skandināvijas valstīs. Proti, runa ir par abu augstāk minēto *instrumentu* praktisko pielietošanu.

Tai pašā laikā jāatzīmē, ka abi *instrumenti*, bet it sevišķi *zinātnisko rekomendāciju pamatotības instruments* praksē labi (lasi – atbildīgi) tika pielietots padomju laika zivju resursu pārvaldības sakarā, kad tolaik pastāvēja „Zivju aizsardzības un krājumu pavairošanas pārvalde”, kuru zinātnieki labāk atceras ar saīsinātu nosaukumu krievu valodā “Baltribvod”.

Kā šis *instruments* tika pielietots, šā raksta ietvaros, diemžēl, pastāstīt nav iespējams. Tikai piebūrdsim, ka kaut vai vienas zivju sugas nozvejas apjoma palielināšanas vai samazināšanas iespējamība vai atstāšana iepriekšējā apjomā tika izpētīta, izanalizēta un pamatota no A līdz Z, un pirms attiecīgā lēmuma pieņemšanas ar izpēti pamatotās atziņas un secinājumus apsprieda valsts institūciju un sabiedrisko organizāciju sanāksmē.

Respektīvi, tāda *zinātniska brīvdomāšana*, kāda pastāv mūsdienu Latvijā iekšējo ūdeņu zivju resursu pārvaldības sakarā, tā laika zivju zinātniekiem pat sapņos nerādījās. Protams, daudz kas bija atkarīgs arī no nozares normatīvajos aktos un plānošanas dokumentos noteiktajiem mērķiem, uzdevumiem un prasībām, kuru *nodemokratizēšana* mūsdienu Latvijā jau sen ir pārkāpusi daudzas veselā saprāta *sarkanās līnijas*...

Atgriežoties pie ārvalstu pieredzes jāmin kādu ļoti būtisku faktu. Proti, runa ir par sabiedrības informēšanu un izglītošanu par dažādām zivju resursu pārvaldības lietām. Protams, tās var interesēt salīdzinoši nelielu sabiedrības daļu, kam nav būtiskas nozīmes. Būtiska nozīme ir faktam, ka šāda informācija sabiedrībai tur ir pieejama biezā slānī.

Kā iepriekš minētā sakarā ir Latvijā? Daudziem maksšķerņiekiem – interesentiem ir nācies pārliecināties, ka sabiedrības pieejamība informācijai par valsts iekšējo ūdeņu zivju resursu pārvaldību faktiski ir nožēlojamā līmenī.

Iepriekš minētā sakarā jāmin kādu zīmīgu „zinātnisku atziņu” – „(..) *Ne jau zinātniekiem un zivkopjiem ir jāpaskaidro, kāpēc par valsts naudu tiek realizēta tā vai cita programma, kādi ir tās mērķi, realizācijas līdzekļi un ieguvumi no izpildes. Zinātne jau to izdara, pamatojot pētījumu programmas un saņemot finansējumu*” (J.Birzaks, M.Vītiņš, „LZRA pētnieciskā darbība. Zveja īpašām vajadzībām”, iz LZRA prezentācijas *maratona darbai grupai Zemkopības ministrijā*).

Sak, mēs te likumā noteiktā kārtībā *zinātniskosimies* pa Olimpa augšu, bet jūs tur lejā saimniekojiet kā nu jēdzat un mākat paši, jo *visos šajos ekspertīžu, slēdzienu un atzinumu papīru simtos mēs vienkārši nogrimstam* (J.Birzaks). Kad saņemsim konkrētu pasūtījumu, tad norīpināsim lejā kādu pusotras lapas rekomendāciju. Un izbeidziet lauzt uzrakstu pakājē – *skatīties un kāpt uz augšu kategoriski aizliegts!*

Vai nav anekdotiski paradoksāli, ka gandrīz vienlaicīgi ar augstāk minēto „zinātnisko atziņu” tas pats *olimpietis* sniedza arī šādu atziņu (starp abām ir apmēram divu gadu starpība) – „*Kā lai tauta tiek pie tās zināšanas, ja neviens priekšnieks tā īsti neko nepasaka. Visi iemācījušies laist muļķi un tik apaļi runāt, ka...*” (vanems, www.fishing.lv)?

Nu, tādā gadījumā pie *nezinošās tautas* jāpieskaita arī Zvejniecības likumā (3.panta otrā daļa) minētos *ekspertus*, kuriem arī nav bijusi iespēja *tikt pie tās zināšanas*, un līdz ar to nav bijusi iespēja, akademiķa M.Kļaviņa vārdiem runājot, *vērtēt un analizēt* nedz *pētījumos iegūtos rezultātus*, nedz *izdarīto secinājumu pamatotību*, jo neviens no viņiem pašus *pētījumus*... ne acīs nav redzējis.

Nav saprotams – kurš tad *laiž muļķi un tik apaļi runā* – kaut kādi mistiski priekšnieki Olimpa lejā? Vai tad augšā zinātniekiem nav priekšniecības? Vai tad institūta BIOR Zivju resursu pētniecības departamenta Iekšējo ūdeņu nodaļas laboratorijas vadītājs arī nav priekšnieks, kas *laiž muļķi un tik apaļi runā*?

Vai arī tā saucamās *zinātniskās rekomendācijas* (īstenībā – vēstuļu formā 1-2 lapaspušu apjomā izteikti spriedelējumi, pieņēmumi, salīdzinājumi, prognozējumi u.tml.) nav *tik apaļas*, ka bez aizķeršanās ierīpos konjunktūras pasūtītājā lūzā?...

Tāpēc nav nekā dīvainā, ka realistiski domājošu maksšķerņieku ticība no Olimpa *norīpināto rekomendāciju zinātniskumam un pamatotībai* faktiski ir tuvu nullei (ja vispār vēl ir saglabājusies)... Un tam nav nekāda sakara ar *tautas zināšanām, priekšnieku – muļķu apaļo runāšanu* u.tml., bet gan ar pašiem zinātniekiem, kuru vārdos *ne jau zinātniekiem un zivkopjiem ir jāpaskaidro* iekodēta viņu domāšanas, attieksmes un rīcības būtība.

Piekrītot vai nepiekrītot iepriekš minētajam, patīk vai nepatīk, bet realitāte ir tāda, kāda nu tā ir. Līdz ar to ir loģisks jautājums – ko darīt, lai situāciju mainītu?

Iespējas, jeb kur Tu esi... kas Tu esi.. ko Tu gribi...

Tikpat loģisks ir jautājums – konkrēti ko vajadzētu mainīt?

Atbilde vienkārša – nepieļaut, ka Zemkopības ministrija uzsāk da jebkādu grozījumu izstrādi tās kompetencē esošajos normatīvajos aktos, kamēr zinātniskā pamatojuma saturam nav noteiktas konkrētas prasības, un kuras saskaņā ar Zvejniecības likuma attiecīgo normu ir apstiprinājis Ministru kabinets.

Diemžēl tā jau ir noticis, par ko zemāk. Jāpiebilst – ja ministrija pēc likuma stāšanās spēkā būtu uzskatījusi par vajadzīgu organizēt kaut vai vienu sanākumi ar visu ieinteresēto pušu līdzdalību, tad situācija pavisam noteikti būtu savādāka. Un laika ministrijai bija *atliektiem galiem*, jo grozījumi Zvejniecības likumā stājās spēkā 26.06.2014. (Saeimā pieņemti 29.05.2014.).

Lai šajā sakarā kaut ko darītu, bija divas iespējas.

Pirmā – mēģināt ietekmēt Zemkopības ministrijas vadību tām makšķernieku biedrībām, kuras neplānoja saistīties ar topošo „*Latvijas iekšējo un jūras piekrastes ūdeņu resursu ilgtspējīgas izmantošanas un pārvaldības padomi*” (Padome).

Otra – mēģināt to pašu darīt biedrībām, kuras plānoja saistīties ar Padomi, piemēram, MOSP, kurai Padomes priekšvēlēšanu aģitācijas kampaņas laikā tā būtu bijusi unikāla iespēja apliecināt *makšķernieku tautai* savu ietekmi un praktiskās rūpes par *Latvijas ūdeņiem un hobija nākotni*.

It kā jau *kruti*, bet... otrā iespēja atkrīt sekojošo iemeslu dēļ.

Pirmkārt. Zemkopības ministrija MOSP mājas lapā minēta kā sadarbības partneris...

Otrkārt. Turpat kā MOSP sadarbības partneris minēts arī Zemkopības ministrijas pakļautībā esošais institūts BIOR...

Treškārt. Kā zināms, Padomē darbosies arī divi pārstāvji no institūta BIOR...

Ceturtkārt. Viens BIOR pārstāvis (viņš nav Padomes sastāvā) ir tieši saistīts ar MOSP projektu „Mums rūp!”, tā ietvaros veicot *zinātnisko publikāciju sagatavošanu par zivju resursu aizsardzības jautājumiem...*

Piektkārt. Abu uz Padomi pretendējošo MOSP pārstāvju – „rūpju, ideju un darbu ģeneratoru” IQ līmenis ir gana nožēlojams... (sīkāk par to var izlasīt www.dzivausudens.lv rakstā “*Latvijas zivsaimniecības politikas ārlietas, jeb kur lai dabū atbildības kapacitāti?... 2*”).

Līdz ar to, ņemot vērā MOSP *politiski, intelektuāli un psiholoģiski spiedīgo* situāciju, gaidīt tās kaut kādas aktivitātes *zinātniskā pamatojuma* satura prasību sakarā būtu vienkārši bērnišķīgi.

Tai pašā laikā MOSP vadonim jāsaka... paldies. Par ko? Par dažiem sarūpētiem jautrības brīžiem.

Piemēram, *makšķernieku tautai* tika apliecināts, ka MOSP joprojām konsekventi atrodas *domāšanas procesā* – “*cik daudz ZMZD ir iesaistrādāts pa šiem 20 gadiem. Tur ir daudz ko domāt pirms cirst vai lauzt.*” (V.S.O.P., CL, 08.01.2015.). Tas nekas, ka domāšanas process ieildzis nu jau gandrīz četrus gadus garumā... Galu galā, “nav nemaz tik vienkārši” 4 gadus aptver *ZMZD 20 gadus iesaistrādāto...*

Un vēl. Droši vien Makšķernieku radošā kluba (MRK) „beztbildība” un „politiskā tuvredzība” nesaistoties ar MIGu (tā Padomes darba grupas darba tabulā saīsināti norādīta Padomes *Makšķerēšanas interešu grupa*) radīja *Balodim pelēkajam* tādu psihisku traumu, ka savas *sāpes* izteikšanai viņš piesauca pat „mūžam dzīvo” – “*Pat Ļeņins teica, ka valdībā jāiet lai kāda tā būtu, tas - ja gribi ko panākt.*”, “*Makšķernieku Interesu grupa IR. Arī tur MRK nav.*”, “*uz interešu grupu nav kuram atnākt*” (V.S.O.P., CL, 08.01.2015.).

Realitātes uztverei *ļoti veselīga* un vadoņa *misijas apziņu* labi raksturojoša metaforiska domāšana – Padome = *valdība*... Tikai piemirsās, ka cilvēces vēsturē *visizcilākais misionārs* un viņa kolēģis proletariāta vadonis ar *iešanu valdībā* bija domājis tā laika *Pagaidu valdību*...

Ieteikums – ja nu starp *titāniskajiem darbiem* rodas kāds brīvāks brītiņš, MOSP vadonis savas metaforiskās domāšanas attīstīšanai varētu *izpētīt* arī tādus „mūžam dzīvā” darbus kā “*Viens solis uz priekšu, divi – atpakaļ*” un “*Bērnišķīgā kreisuma slīmība komunismā*”. *Jaunajā politiskajā situācijā* dīkti noderētu.

Starp citu. Nē, vadoni, “*Makšķernieku Interesu grupas*” NAV. IR “*Makšķerēšanas interešu grupa*”. Atšķirība *nepielec*? Tādā gadījumā kādam citam adresēto savu eksistenciāli filozofisko ieteikumu pirmkārt

vajadzētu adresēt pašam sev – “*Tad vēlreiz padomā... kur Tu esi... kas Tu esi.. ko Tu gribi... lai nav tukša muldēšana, kā CL pierasts.*” (V.S.O.P., CL, 08.01.2015.).

Paša vadoņa “*ko Tu gribi...*” gan nekādas filozofiskas pārdomas neizraisa – “*... ja spēsiet uzrakstīt kaut vienu priekšlikumu un iesniegt to, [es] apņemos to izskatīt ar tieši tādu pašu attieksmi kā jebkuru priekšlikumu interešu grupā.*” (V.S.O.P., CL, 08.01.2015.). Wow! *Es...*

Neliela piebilde attiecībā uz citu (lasi – *svešo*) makšķernieku biedrību pārstāvju *atnākšanu uz Makšķerēšanas interešu grupu*, ko iesakām dubultvadonim&Co cieši jo cieši ņemt vērā un iegaumēt – neviens LMA nedirģēs kur tai darboties, kur piedalīties, ko, kam un kā iesniegt u.t.t. – ne Zemkopības ministrija, ne Padome, ne MOSP, ne Padomes darba grupas darba tabulā minētā MIGa (*Makšķerēšanas interešu grupa*), ne ŪRIGa (*Ūdeņu reursu apsaimniekošanas un aizsardzības grupa*), ne ZIGa (*Zvejniecības interešu grupa*) vai kādas citādas IGas. *Pieleca?*

Ja uzaicinās – paldies, un paši pieņemsim lēmumu uzaicinājumu pieņemt vai nepieņemt. *Pieleca?*

Cilvēciski ir saprotama dubultvadoņa gribēšana, lai MIGai būtu tādas pašas tiesības kā Padomei un viņam personiski kā Padomes priekšēdim, bet... tā nav un nebūs, jo MIGa, tāpat kā citas IGas nav nekas vairāk kā Padomes vajadzībām izveidotas *palīgstruktūras, nevis otrādi.*

Tāpēc vadonim vien atliek ar to samierināties, un dikti jo dikti jāpacenšas sajēgt, ka *pašiedomātā MOSPadome un ZM reālā Padome ir divi kardināli atšķirīgi kantori ar kardināli atšķirīgiem spēles noteikumiem.* Un būs vien jāsamierinās, ka arī bez *iešanas valdībā* (Padomē) un *atnākšanas uz MIGu svešie*, vadoņa vārdiem runājot, *izmantos visus likumīgos līdzekļus mērķa sasniegšanai...* Wow!, nupat *pieleca*, ka tad jau sanāk kaut kas līdzīgs *divvaldībai...*

Patīk vai nepatīk, bet realitāte ir tāda, kāda tā ir.

Vēlreiz paldies par sarūpētajiem jautrības brīžiem. Paldies arī *Ventmalas pajoliņam* – “*Prasība aizliegt LM, ar ko MRK kļuva bēdīgi slaveni, jau mistiski nav pieminēta MRK noteikumu piedāvājumā.*” (Akmens_Viesis, CL, 21.01.2015.).

Klau, virtuālais pārstāvi MIGā un Padomē – *LM* (licencēto makšķerēšanu) *mistiskā* kārtā regulē kāds cits normatīvais akts, nevis makšķerēšanas noteikumi. Protams, pašreiz tā spēkā esošais nosaukums patiesi ir *bēdīgi slavens* – “*Licencētās amatierzvejas – makšķerēšanas – kārtība*”, bet sakarā ar grozījumiem Zvejniecības likumā, ar kuriem MOSPadomei nav nekāda sakara, tas turpmāk sauksies “*Licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību kārtība*”. Priekā!

Vispār jau žēl, ka MIGā loģiski izveidojusies *komediantu apakšgrupa* nav izveidota oficiāli...

Zinātniskais un ministrijas fufelisms...

Augstāk jau minējām, ka *zinātnisko rekomendāciju pamatotības saturs* ir konkrēts *atslēgas instruments* daudzu problēmu identificēšanai un risināšanai zivju resursu pārvaldības sakarā, kas attiecas arī uz dažādiem grozījumiem zvejniecības normatīvajos aktos (Ministru kabineta noteikumos).

Te vietā pieminēt tā paša *olimpieša* prātulu – „*Izmaiņas noteikumos savā ziņā uzliek atbildību tam, kas viņus virza. Virzīt var arī fufeli. Taču šī atbildība vairāk morālas dabas.*” (vanems, www.zive.lv, 09.2008.). *Viszinošajiem* paskaidrosim, ka tas tika attiecināts uz LMA darbību likumdošanas *lauciņā*.

Tai pašā laikā – apmēram 80% LMA priekšlikumi tika atbalstīti visiem darba grupas locekļiem (tai skaitā arī *olimpietim*) par to kopīgi vienojoties. Līdz ar to viena otra *viszinošā*, atvainojiet, muldēšana, ka LMA, redz, makšķerēšanas noteikumos esot kaut kad kaut ko vienpersoniski iebīdījusi, ir absolūts idiotisms. Jā, bija atšķirīgi viedokļi, dažādi argumenti, brīžiem sakāpinātas emocijas u.t.t., bet tas bija normāls un rezultatīvs darba process atšķirībā no tā stulbuma, kas notiek Padomes ietvaros.

Bet... kā tad ar *izmaiņu virzītājiem* iz kompetentajām valsts institūcijām? Vai *izmaiņu virzīšana* (arī *fufela*) uz viņiem nekādu *atbildību neuzliek*? Arī par *virzīšanas „zinātnisko” rekomendāciju fufeli* ne? Vai arī šajā gadījumā *atbildība [būs] vairāk morālas dabas*? Jeb būs arī kaut kāda cita *atbildība*?...

Šā raksta ietvaros būtu diezgan sarežģīti detalizēti paskaidrot kā *izmaiņu virzītāju atbildība* Zvejniecības likuma priekšā un *virzītais fufelis* izpaudās, piemēram, pagājušā gada novembra mēnesī Zemkopības ministrijas Valsts sekretāru sanāksmē izsludinātajos Ministru kabineta noteikumu projektos

saistībā ar rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos un rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos.

Ja nu iepriekš minētā sakarā lasītājam tomēr ir interese detalizētāk uzzināt par *fufelisma* konkrētām izpausmēm, tad [šeit](#) var iepazīties ar LMA attiecīgiem atzinumiem, kuri tika adresēti Zemkopības ministrijai, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai, Tieslietu ministrijai un informācijai VKP un MRK.

Paldies VKP un MRK par veidokļu izteikšanu, kurus padome un klubs arī nosūtīja augstāk minētajām valsts institūcijām.

Kā redzams, LMA nenodarbojās ar *daudz-domāšanu pirms cirst vai lauzt*, bet darīja konkrētas lietas, izmantojot *visus likumīgos līdzekļus mērķa [iespējamai] sasniegšanai bez iešanas Padomē un atnākšanas uz MIGu*. Vai tad Padomē *ienākušajām* maksšķerņieku biedrībām nebija/ir tāda pati iespēja? Jeb *svešie* atkal kaut ko *bloķēja, sabotēja, bremsēja* vai tamlīdzīgi?

Atkārtoti pievēršam lasītāja uzmanību faktam, ka abu noteikumu projektu apspriešanai pēc grozījumu Zvejniecības likuma stāšanās spēkā 26.06.2014. (Saeimā pieņemti 29.05.2014.) Zemkopības ministrija apzināti nebija organizējusi nevienu sanākumi, kaut gan laika to izdarīt taču bija pietiekami, vai ne tā?

Var jau būt, ka „vainīga” bija vasara, atvaļinājumu, sēņu un ogu laiks, Padome arī vēl nebija nokomplektēta... Var jau būt, ka arī šajā gadījumā sanāksmju organizēšanu „bloķēja” MRK un LMA...

Lai nu kā, bet fakts paliek fakts, ka Zemkopības ministrija abus noteikumu projektus izsludināja gada beigās, līdz ar to gandrīz vai pilnīgi izslēdzot kaut kādas tai nevēlamas peripetijas, jo... grozījumiem „*Noteikumos par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos*” bija jāstājas spēkā no 01.01.2015.

Starp citu – minēto noteikumu projekta 10.pielikumā “*Kopējais nozvejas apjoma limits un nozvejas apjoma limits atsevišķām zivju sugām upēs*” tika *ievirzīts* tāds *fufelis*, kādu līdz šim nav nācies pieredzēt.

Proti, saskaņā ar institūta BIOR datiem kopējais nozvejas apjoms Buļļupē, izmantojot 12 zivju murdus, pēdējos gados vidēji vienā gadā sastādīja apmēram 23t. Atbilstoši Zvejniecības likuma pārejas noteikumu 26.punkta nosacījumiem no 16.04.2015. Buļļupē zveja ar zivju mirdiem ir atļauta, izmantojot 6 murdus, bet tai pašā laikā kopējais nozvejas apjoms gadā noteikts... 28t apjomā!

Tātad, *zvejas rīku limitu samazināja* divas reizes, bet kopējo *nozvejas apjomu* palielināja par 5t. Wow! Kādi nu vēl te *pētījumi, izmantotās metodes, iegūtie rezultāti, galvenie secinājumi, zinātniski pamatota rekomendācija, ekspertu novērtējums* u.tml. vai... veselais saprāts. Ā, 28t esot *upes potenciāls*...

Kas šajā upē zvejo? Vai tik ne Padomes loceklis no ZIG (*Zvejniecības interešu grupa*) Dančauskis? Par to zemāk.

No otras puses par šādu *fufeli* nevajag brīnīties, jo tas ir “pamatots” ar vēl lielāku *fufeli*, kurš zivsaimniecības nozarē neapšaubāmi iegūtu *gada teicienu*, jeb *stulbinga titulu*.

Lūk, te ir – MK noteikumu Nr.796 “Noteikumi par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos” (tie ir spēkā esoši no 01.01.2015., aizstājot iepriekšējos noteikumus Nr.1374 ar tādu pašu nosaukumu) 8.3.apakšpunktā: “*zinātnisko pamatojumu balsta uz zinātniski pamatotu rekomendāciju, kurā ietver informāciju par zivju resursu izmantošanu konkrētajā ūdenstilpē, nozvejas datu vai attiecīgo zivju sugu krājumu stāvokļa analīzi, kā arī secinājumus un ieteikumus par konkrēto zvejas limitu izmaiņu iespējām un nepieciešamību.*”.

Nu, un kā ar veselo saprātu šā *fufeļa* sakarā?

Tas saka – paņem un atšķir kaut vai skaidrojošo vārdnīcu un atradīsi skaidrojumu, ka vārds „rekomendācija” nozīmē *ieteikumu* vai *padomu*, savukārt vārds „pamatojums” – kāda patiesā stāvokļa *pierādīšanu*, konkrētajā gadījumā – zivju resursu *patiesā stāvokļa pierādīšanu* (ar *pētniecības* rezultātā iegūtiem faktiem, saskaņā ar kuru analīzi tiek izdarīti zinātniski *pamatoti* slēdzieni, atziņas un secinājumi, kurus kopsavilkuma veidā norāda *rekomendācijā* ekspertu vērtēšanai un lēmumu pieņemšanai). Vai ne elementāri un pašsaprotami?

Tātad, *kas uz ko balstās? Pamatojums uz rekomendāciju, vai rekomendācija uz pamatojumu?*

Pareiza būs trešā atbilde – abi *balstās* nu jau uz noteikumu projekta virzītāja – *ministrijas fufelismu*.

Te mazs *fufelītis* desertam. Augstāk minēto noteikumu grozījumu sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā) rakstīts sekojošais – *“Saskaņā ar institūta [BIOR] rekomendācijām publiskajās ūdenstilpēs, kurās notiek tikai pašpatēriņa zveja, kopējais un atsevišķu zivju sugu nozvejas apjoma limits nav noteikts, jo šīs zvejas ietekme uz zivju resursiem nav būtiska.”*. Wow!

Kāds tad realitātē ir *šīs zvejas ietekmes uz zivju resursiem ne-būtiskums?*

LMA sniegtā atzinuma sakarā Zemkopības ministrija atbildes vēstulē LMA sniedz sekojošu skaidrojumu (pamatojumu) – *“Pašpatēriņa zvejā iegūtā nozveja bija tikai 25,5% no kopējās nozvejas, kas liecina, ka pašpatēriņa zvejas ietekme uz zivju resursiem, ņemot vērā zvejā aptvertu ezeru skaitu, kopumā nevar tikt uzskatīta par ļoti būtisku.”* Ar ministrijas atbildes vēstuli var iepazīties [šeit](#).

Pag, tad sanāk tā – *nozveju tikai 25,5% no kopējās nozvejas, t.i., 1/4 daļu no kopējās nozvejas apjoma nevar uzskatīt par ļoti būtisku?* Tad *kāda daļa no kopējās nozvejas kopumā var tikt uzskatīta par ļoti būtisku?* Kaut vai par *būtisku?* Absurds. Ar LMA atbildes vēstuli ministrijai var iepazīties [šeit](#).

Varētu padomāt, ka redzot šādu *fufelismu* (ja redzētu), MOSP = MIGa ar abiem vadoņiem priekšgalā *atbildīgi darbojoties Latvijas makšķernieku vārdā* iesniegs Zemkopības ministrijai, piemēram, *Ventmalas pajoliņa* uzdejotu protestu (kaut vai *baltajā pantā*). Ā, nekā nebija...

Pirmkārt, vadoņi par minēto noteikumu projektiem nebija *ne ausīs dzirdējuši, ne acīs redzējuši*.

Otrkārt, pat ja būtu dzirdējuši vai redzējuši, tad *“intelektuālās un fiziskās pārslogotības dēļ”* izdarīt neko nespētu, jo, redz, vadonis&Co dienu un nakti *izskatīja un izvērtēja makšķernieku tautas MOSP “masveidīgi” iesūtīto priekšlikumu grozījumiem makšķerēšanas noteikumos tekstus (“200 posti, 10 priekšlikumi. Statistika ir nežēlīga.”*, CL, V.S.O.P., 15.01.2015.).

Wow!, nu tad beidzot arī LMA Zemkopības ministrijai 03.07.2013. iesniegto projektu *“Grozījumi “Makšķerēšanas noteikumos”*, kura izskatīšanu MOSP divus gadus “bloķēja”, “sabotēja” un “bremzēja”... pati LMA (protams, un arī MRK).

Treškārt, īsajos atelpas brīžos bija jāpaspēj arī kaut ko iedūdot CL – *“Eh... jocīgi izskatās. Visi grib samazināt, aizliegt utt... citu priekšlikumu nav.”* (V.S.O.P., 15.01.2015.).

Pēc tam jau pavisam cits dūdojums – *“Mēs neesam pārsteigti par to, cik daudzos priekšlikumos figurē loma samazinājuma piedāvājumi. Tas norāda uz daudzu makšķernieku apzinīgumu, uz atbildības sajūtu un tā ir laba zīme zivju resursiem.”*. Wow!

Ceturtkārt, *galva bija pilna* ar vēlmi MOSP atkārtoti *iebīdīt* VKP, sak, vienu padomi ieņēmām, ieņemsim arī otru. Bet... arī šoreiz nācās *saņemt kurvīti*, jo to, ko MOSP izdevās izdarīt Padomes sakarā, proti, divas tās interešu grupas *ieņemt ar masu*, to nevarēja izdarīt VKP, jo tās nolikumā šāda *bērnišķīgā kreisuma slimības demokrātijā* izpausme nav paredzēta (jumta organizāciju *sadalīšanās* atsevišķās biedrībās). Vairāk par VKP vēlēšanām var iepazīties: www.varam.gov.lv/lat/lidzd/pad/vkp/?doc=2954.

Piektkārt (galvenokārt), tai laikā būdams vēl tikai *vienkāršs* MOSP vadonis, *Balodis pelēkais* Saeimas Tautsaimniecības komisijas pēdējā sēdē, kad tika pielikts punkts saistībā ar rūpniecisko zveju Bullūpē, nodūdoja šādus “sakramentālus” vārdus – *vajag uzticēties zinātniekiem...*

Ministrijas fufelisms.

Droši vien maz kam bija zināms, ka Zemkopības ministrija 29.01.2015. Valsts sekretāru sanāksmē izsludināja noteikumu projektu „Grozījumi Ministru kabineta 1995.gada 19.decembra noteikumos Nr.388 „Zivju fonda nolikums””, VSS-99.

Projektā bija paredzēts fonda padomē esošās NVO aizstāt ar pašas ministrijas izveidotajām “Zivsaimniecības konsultatīvo padomi” un “Latvijas iekšējo un jūras piekrastes ūdeņu resursu ilgtspējīgas izmantošanas un pārvaldības konsultatīvo padomi”. Ja lasītājam ir interese sīkāk iepazīties ar LMA sniegto atzinumu, tad tas ir pieejams [šeit](#). Savukārt MRK sniegtais atzinums ir pieejams [šeit](#).

Bet atsevišķus funktera *fufelisma* faktus tomēr minēsim. No kurienes *aizstāšanas* ideja vispār radās?

Neilgi pirms pagājušā gada Ziemassvētkiem (19.12.2014.) notika Padomes pirmā sēde. Tās protokolā Zivju fonda padomes sakarā minēts: „*[Padomes loceklis] J.Dančauskis norāda, ka nav skaidrs, uz kā pamata Zivju fonda padomes sastāvā darbojas vienas vai otras nevalstiskās organizācijas pārstāvji un*

kāpēc ir ievēlētas tieši norādītās biedrības. Ierosina Zivju fonda padomei deleģēt Padomē apspriestus un izvirzītus pārstāvjus, nevis atsevišķi norādītu biedrību pārstāvjus, kā tas bijis līdz šim”.

Tā kā J.Dančauskim 5 gadu laikā (fonda padomes sastāva pilnvaru termiņš) acīmredzami nebija tapis skaidrs (arī 50 gadu būtu par maz) uz kā pamata Zivju fonda padomes sastāvā darbojas viena vai otra nevalstiskā organizācija, tai skaitā arī paša Latvijas Zvejnieku federācija, viņam palīgā steidzās Normunds Riekstiņš (Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departamenta direktors un Padomes sekretariāta vadītājs) ar šādu skaidrības pamatu (apgalvojumu): “Taču pēdējā laikā patiešām sāk veidoties prakse, ka šādu padomju sastāvos tiek deleģēti pārstāvji no attiecīgās jomas konsultatīvām padomēm”.

Skaidrībai.

Pirmkārt. N.Riekstiņa minētais apgalvojums neatbilst īstenībai, jo Latvijā šādas prakses nav.

Otrkārt. N.Riekstiņa minētais apgalvojums neatbilst īstenībai, jo maksķerēšanas jomā nav izveidota sava konsultatīva padome, piemēram, Maksķerēšanas vai Maksķernieku konsultatīvā padome,

Treškārt. Ministrijas izveidotā Padome kā tāda nav maksķerēšanas jomas konsultatīva padome.

Ceturtkārt. Padomes MIGa arī nav maksķerēšanas jomas konsultatīva padome, bet atbilstoši Padomes nolikumam tā izveidota Padomes darba vajadzībām.

Savukārt grozījumu projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā) iepriekš minētā sakarā Zemkopības ministrija sniedz šādu skaidrojumu: [Zivju fonda padomes pašreizējā sastāvā esošās NVO] “pārstāvībai Zivju fonda padomē tika izraudzītas tādēļ, ka tās tolaik bija redzamākās nozares pārstāves”.

Pag, bet kāpēc tādā gadījumā tai pašā ziņojumā (anotācijā) nav minēti fakti vai kāda cita informācija kura apliecinātu, ka Zivju fonda padomes pašreizējā sastāvā esošās NVO savu “tolaiku redzamību” būtu zaudējušas, kā arī nav minēti fakti vai informācija kura apliecinātu, ka Zemkopības ministrijas, piemēram, nulle kā izveidotā Padome būtu uzskatāma par šolaik redzamāko nozares pārstāvi?

Skaidrībai (no LMA attiecīgā atzinuma, kas sniegts Valsts kancelejai un atsevišķām ministrijām) – “Zivju fonda padomes pašreizējā sastāvā esošā biedrība “Latvijas Maksķernieku asociācija” nekad nav bijusi [zivsaimniecības] nozares pārstāve [kaut kur] vai uz to pretendējusi, nekas tamlīdzīgs nav minēts arī biedrības Statūtos, un Zemkopības ministrijas interneta vietnes www.zm.gov.lv sadaļā zivsaimniecība/nevalstiskās organizācijas biedrības vārds ir minēts bez norādes uz nozares pārstāvību vai citu statusu saistībā ar zivsaimniecības nozari.”.

Bet šim, lūk, ar *fufelismu* nav nekāda sakara, bet ar dokumentāli apstiprinātu realitātes faktu gan.

Proti, droši vien maz kam ir zināms, ka līdz šim bijis tā – tas pats J.Dančauskis 5 gadus nav maksājis nodokļus par zveju Bullupē un Rīgas jūras līča piekrastē. Nez, vai kāds ZIGas pārstāvju Padomē vēlēšanu laikā iepīkstējās par šo faktu? Protams, ļoti iespējams, ka ne visiem klātesošajiem tas bija zināms.

Bet... tas labi bija zināms vēlēšanās klātesošajam departamenta direktoram N.Riekstiņam. Vai viņš ieminējās, piemēram, ka nodokļu ilgstošas nemaksāšanas dēļ J.Dančauska ievēlēšana Padomē no ētikas vai morāles viedokļa nebūtu vēlama?... Pašsaprotamu iemeslu dēļ būtu naivi gaidīt, ka kaut ko tādu ierosinātu Latvijas Zvejnieku federācija vai, piemēram, J.Dančauskis pats godprātīgi(?) atsauktu savu kandidatūru.

Kaut gan... viss tas ir *fufelis*, galvenais, ka visi Padomes krēslos no IGām tika vienprātīgi savēlēti, un *lielo darbu svētki* varēja sākties!

MIGas fufelisms...

Neliels ievads *lielo darbu* sakarā.

LMA, 03.07.2013. iesniedzot Zemkopības ministrijai projektu grozījumiem maksķerēšanas noteikumos un vienlaicīgi to publicējot savā interneta vietnē (ar visiem skaidrojumiem) nepretendēja uz to, ka tās priekšlikumi ir labi, pareizi, ideāli vai tamlīdzīgi.

LMA pretendēja tikai uz to, lai LMA un citu priekšlikumu nesasteigta un inteliģenta apspriešana tiktu uzsākta savlaicīgi, piemēram, 2013.gada rudenī, jo tās ilgglaicīgā pieredze, darbojoties likumdošanas lauciņā nešaubīgi liecināja, ka pietiekami daudzos gadījumos grozījumu procesi objektīva vai subjektīva laika trūkuma dēļ notiek *pa galvu, pa kaklu.*

Toreiz nekāda apspriešana nenotika, par ko vislielākā „pateicība” MOSP vadoņa&Co demagoģijai.

Pa galvu, pa kaklu notiek arī šoreiz, par ko vislielākā „pateicība” nu jau MIGai ar tās vadoni priekšgalā. Faktiski – atkal MOSP, kas 100% attiecas ne tikai uz visiem MOSP 19 juridiskajiem biedriem, bet arī uz katras biedrības fizisko (vienkāršo) biedru atsevišķi, kuram, ļoti iespējams, nav pat nojausmas ko un kā viņa vārdā *augšas šiverē...* Papildus „pateicība” arī pašai Padomei un Zivsaimniecības departamentam.

Par pēdējā laika peripetijām saistībā makšķerēšanas noteikumu iespējamiem grozījumiem tika runāts un rakstīts daudz. Arī *copešlietas.lv*. Lai interesentiem būtu zināmi un saprotami notikumu dokumentāli fakti, LMA savā interneta vietnē *www.dzivaisudens.lv* ievietoja informatīvu materiālu ar nosaukumu „Notikumu hronikas”.

Jāatzīst, ka negaidījām tik ļoti lielu vietnes apmeklētāju skaitu. Iespējams tāpēc, ka citur attiecīgie fakti nebija pieejami. Iespējams arī tāpēc, ka *makšķernieku tautai*, kuras vārdā MOSP, redz, esot *uzņēmusies atbildību darboties Padomē Latvijas makšķernieku vārdā*, bija gluži vienkārši *piegriezusies* tās stulbināšana, kuru publiskajā telpā tradicionāli piekopa daži personāži, galvenokārt no MOSP.

Lai kā arī nebūtu, paldies visiem par interesi un vēlmi uzzināt peripetiju realitāti.

Peripetiju karstumā daudziem bija piemirsies – bet kur tad pašas MOSP priekšlikumi? Šādu jautājumu varētu neuzdot, ja vien MOSP nebūtu tiem pašiem *Latvijas makšķerniekiem* publiskajā telpā melojusi par savu priekšlikumu drīzu publicēšanu un apspriešanu. Vai tas bija kāds pārsteigums? Nebūt ne, jo MOSP vadoņa melošana MOSP vārdā *pa kreisi, pa labi* jau sen kļuvusi par ierastu parādību.

Vai nav anekdotiski, ka MOSP mājas lapā bija atrodamī tikai citu atsevišķu personu priekšlikumi, bet pašas priekšlikumu nebija? Tādi nebija atrodamī arī Padomes darba grupas darba tabulā. Tad jau sanāk, ka MOSP vispār nebija nekādu priekšlikumu...

Nebija arī pārsteigums, ka MOSP aicināja *makšķernieku tautu* sūtīt priekšlikumus uz MOSP, nevis uz ministriju, kura tik un tā tos būtu nodevusi MIGai. Galvenais jau bija savā būtībā primitīvs PR – *saņemam, apkopojam, analizējam, pamatojam, liekam tabulās, pakomentējam, kopsavelkam, publiskojam, informājam*.

Kā tad „titāniskā” strādāšana un *atbildība darboties Latvijas makšķernieku vārdā* izpaudās realitātē?

Kā liecina MIGas sēžu protokoli, uz tās 07.01. sēdi neieradās 6 pārstāvji no 10 MIGā esošajām MOSP biedrībām, uz 27.01. un 03.02. sēdi... nav zināms, jo šo sēžu protokoli šā raksta publicēšanas dienā joprojām nebija pieejami. Domājams, ka arī šo sēžu apmeklēšanas „aktivitāte” bija tikpat „atbildīga”.

Savukārt uz ŪRIGas 15.01.2015. sēdi neieradās 6 pārstāvji no 8 ŪRIGā esošajām MOSP biedrībām.

Kāds tur bija MOSP *epohālajā vēstījumā “Makšķernieku pārstāvji darbam ministrijā ir ievēlēti”* – *“MOSP ir uzņēmusies atbildību darboties Latvijas makšķernieku vārdā un interesēs tik kompetenti un erudīti, cik MOSP biedri un valde spēs nodrošināt.”*?

Nē, nē, kungi, nav jau runa par kaut kādu kompetenci vai erudīciju, bet gan par MOSP padomes biedru un valdes faktisku nespēju nodrošināt viselementārāko – MIGas un ŪRIGas sēžu fizisku apmeklēšanu.

Acīmredzot dubultvadoņim vēl joprojām nav *pieleicis*, ka tas, kas droši vien bez problēmām *iet cauri* MOSP padomē, tas *neiet cauri* ZM reālajā Padomē, proti, vai nu MOSP pārvaldīto IGu sēdēs cilvēks piedalās fiziski, vai nepiedalās. Bez jebkādas virtuālas klātesamības iespējām.

„Vara” ar masu divās IGās tika iegūta. Ko nu?

Vai tā izrādījās ekvivalenta MOSP *biedru un valdes faktiskajai kompetencei un erudīcijai?*...

MIGas un ŪRIGas fufelisms...

Peripetijas ap makšķerēšanas noteikumu grozījumiem kā lakmusa papīrs uzrādīja MOSP faktisko nekompetenci, un līdz ar to arī MIGas nenoliedzamo mazspēju, par ko kā par faktu varēja pārliecināties visi, kam ar noteikumu grozījumu procesu bija sakars. Arī pati Zemkopības ministrija un citas valsts institūcijas – Padomes darba grupas locekles.

Bet nu pēc kārtas.

Darba grupas pirmā, un tagad ir zināms, ka vienīga sanāksme Zemkopības ministrijā notika 21.01.2015. Tās laikā LMA pārstāvis A.Birkovs MOSP komentāru sakarā atļāvās bilst, ka „*MOSP sniedz priekšlikumus, acīmredzot nelasot Zvejniecības likumu*”. Tieši tā, jo darba grupas tabulā daži priekšlikumi

bija norādīti kā MOSP priekšlikumi, uz ko sanāksmes sākumā dubultvadonis neapmierināti norādīja Padomes sekretariātam, ka tie nav MOSP, bet MIGas priekšlikumi. Konkrētajā gadījumā tas neko nemaina.

Diemžēl tālāk Zvejniecības likuma sakarā A.Birkovs pie teikšanas netika, jo MIGas vadonis M.Balodis ar vārdiem „*Birkova kungs, atvainojiet, bet no manas puses šī sanāksme ir beigusies.*” piecelās un sanāksmi „atbildīgi” pameta.

Ja tas nebūtu noticis, tad Birkova kungs būtu atļāvis vēl pajautāt MOSP = MIGas sekojoša priekšlikuma sakarā – „*1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā fiziskās personas Latvijas Republikas ūdeņos var nodarboties ar makšķerēšanu, zemūdens medībām un vēžošanu.*” (citviet vārda var vietā MOSP = MIGa raksta *drīkst* un *atļauts*) – vai MOSP = MIGas prāt noteikumi nosaka fiziskas personas *varēšanu* vai *nevarēšanu* nodarboties ar makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medībām? Vai arī nosaka attiecīgo tiesību iegūšanas un izmantošanas kārtību? Diemžēl šis jautājums izpalika.

Tālāk. Jau pēc darba grupas sanāksmes MOSP 02.02.2015. publicēja copeslietas.lv un savā interneta vietnē pašas apkopotu materiālu “Samērīsimies Baltijā – makšķerēšanas noteikumu salīdzinājums” (Latvijā, Lietuvā, Igaunijā), kurā cita starpā darīja zināmu, ka Latvijā makšķerēšana nav definēta.

Klau, bet kā tad ar Zvejniecības likumā minēto terminu, kas vienlaicīgi ir arī makšķerēšanas definīcija: “*7) makšķerēšana, vēžošana un zemūdens medības – zvejas tiesību izmantošanu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā fiziskajai personai paredzēto makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību tiesību izmantošana atpūtas, sporta vai citā nolūkā zivju vai vēžu ieguvei savam patēriņam ar attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajiem rīkiem bez tiesībām iegūtās zivis vai vēžus piedāvāt tirgū, pārdot vai nodot citām personām labuma gūšanai.*”?

Ja likumā makšķerēšana nebūtu definēta jau sen, tad Latvijā tādas vispār nebūtu.

Turpat dubultvadonis apgalvo – Latvijā nav definēti atļauti rīki un aizliegti paņēmieni.

Tas gan pareizi, un tieši tāpēc LMA arī šoreiz iesniedza priekšlikumu noteikumos beidzot definēt, pareizāk sakot, definitīvi aprakstīt rīku, kuru Latvijā uzskata par atļautu (likumīgu) zivju ieguvei makšķerēšanas tiesību izmantošanas laikā.

Pretējā gadījumā ir vienkārši stulbi noteikumos minēt, ka “*ar jebkuru citu veidu rīkiem, kuri atšķiras no šajos noteikumos minētajiem [kurā vietā tie minēti?], visu zivju sugu ieguve Latvijas Republikas ūdeņos ir aizliegta*”. Jāpiebilst, ka gandrīz jebkurā civilizētā valstī makšķerēšanas noteikumos makšķerēšanas rīks ir aprakstīts definitīvi, un LMA piedāvātā priekšlikuma saturs būtībā neatšķiras no starptautiski atzīta makšķerēšanas rīka difinitīvā apraksta.

Kāpēc arī šoreiz? Tāpēc, ka LMA arī iepriekšējos gados centās to panākt, bet viens otrs *viszinošais* pretargumentēja, ka *makšķerniekiem tas tikai sarežģīs dzīvi*... Absurds savā būtībā – ja *atļautais rīks* nav kaut vai definitīvi aprakstīts, tad kā kaut vai tiem pašiem kontrolētājiem zināt, kuri ir *aizliegtie rīki*?... Proletariāta laikos bija populārs teiciens: “*Anarhija – kārtības māte.*”...

Tālāk – Latvijā neesot definēti [rīka pielietošanas] aizliegtie paņēmieni.

Bet kā tad, piemēram, ar *zivs aizciršanu (cemmerēšanu) aiz citas ķermeņa daļas, nevis mutēs*?

Neesot definēts arī kopējais loma svars un ierobežojumi.

Bet kā tad *kopējo loma svaru* asariem, kas noķerti iekšējos ūdeņos – 5 kg? Asariem un plekstēm, kas noķertas jūras ūdeņos, un salakām, kas noķertas jūras ūdeņos un iekšējos ūdeņos – 10 kg no katras sugas?

Vai tad 18 zivju sugu ieguvei noteiktais skaits nav konkrēti *ierobežojumi*?

Neliela piebilde skaidrībai. Neviens LMA priekšlikums nebija saistīts ar jaunu ierobežojumu noteikšanu (izņemot attiecībā uz gafa lietošanu, kas praktiski neierobežo zivju ieguvi kā tādu, jo gafs nav makšķerēšanas rīks). Savukārt MOSP piedāvāja noteikt 4 jaunus *ierobežojumus* (skatīt darba grupas tabulu).

Tas, ka dubultvadonis nav lasījis Zvejniecības likumu, nav pārsteigums (iespējams, *pārāk sarežģīts*). Tagad izrādījās, ka arī makšķerēšanas noteikumus viņš ir tikai pašķīstījis...

Vēl pāris MOSP = MIGas “kompetences un erudīcijas pārles”, kuras piedāvā ieviest divus gluži jaunus “kritērijus” iespējamā pārkāpuma konstatēšanai un attiecīgās personas sodīšanai – *aizdomas* un *šaubas*.

Pirmais – “*Aizliegts ķert zivis ar tādu rīku un tādā veidā, kurš rada aizdomas par mērķtiecīgu zivju aizķeršanu*” (darba grupas tabula).

Otrais – *“Lai šķērsotu lieguma vietas ar laivu, kurā atrodas makšķerēšanas rīki, makšķerēšanas rīkiem jāatrodas tādā stāvoklī, kas nerada nekādas šaubas par iespēju tos izmantot zivju ķeršanai. Aizliegts apstāties šādu vietu šķērsošanas laikā.”* (darba grupas tabula).

Bet šis ir ŪRIGas (no šajā IGā 14 esošajām biedrībām 8 ir no MOSP) komentārs – *“[ŪRIG] atbalsta veikt izmaiņas par cemmerēšanu kā makšķerēšanas paņēmienu un piebilst, ka šis jautājums ir aktuāls Pašvaldībām, kuru ūdenstilpēs makšķernieki ļoti aktīvi pielieto šādu makšķerēšanas metodi, sevišķi pavasara*

un rudens periodos. Būtu jānosaka, ka pašvaldība ar saistošajiem noteikumiem vai izstrādājot LM noteikumus var noteikt šādas makšķerēšanas metodes izmantošanas liegumus vai arī noteikt sezonālos liegumus.” (darba grupas tabula).

Respektīvi, ŪRIGa būtībā piedāvāja atcelt cemmerēšanas vispārējo liegumu visā valsts teritorijā, izņemot... aktuālajās Pašvaldībās, kuru ūdenstilpēs makšķernieki ļoti aktīvi(!) pielieto šādu makšķerēšanas metodi, un kurās pašvaldība ar saistošajiem noteikumiem vai izstrādājot LM noteikumus [turpmāk] varēs(!) noteikt šādas makšķerēšanas metodes izmantošanas liegumus vai arī noteikt sezonālos liegumus.

J a aktuālās Pašvaldības ar saistošajiem noteikumiem nevarēs noteikt cemmerēšanas liegumu vai sezonālus liegumus, tad cemmerēt varēs arī šo pašvaldību ūdenstilpēs. Wow! Starp citu URIGas zināšanai – arī LM apstiprina ar pašvaldību saistošajiem noteikumiem.

Vai nav anekdotiski, ka ŪRIGas ievēlētais pārstāvis Padomē un MOSP valdes loceklis Aivars Ruņģis ir sabiedriskais vides inspektors – Valsts vides dienesta pilnvarotā persona?...

Vadoni&Co – *tad vēlreiz tā dikti jo dikti padomājiet un pārdomājiet... kur Tu esi... kas Tu esi... ko Tu gribi... lai nav tukša muldēšana un makšķernieku tautas stulbināšana, kā CL un MOSP mājas lapā pierasts...*

Padomes fufelisms...

Zemkopības ministrijā 13.02. (melnajā piektdienā) notika Padomes sēde, un uz dalību tajā oficiāli pieteicās svešie – LMA, MRK un VKP. Tās darba kārtībā bija noteikti arī šādi punkti:

2) *Iespējamo ierobežojumu noteikšana pašpatēriņa zvejai publiskajos ūdeņos, kas paredzētu atsevišķu zivju sugu nozvejas apjoma limitēšanu Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumos Nr.295 „Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos”* (šis punkts bija noteikts Padomes darba grupas 21.01.2015. darba kārtībā, bet bez jebkādiem paskaidrojumiem no Padomes sekretariāta puses *pārceļoja* uz Padomes sēdi);

3) Ministru kabineta noteikumu projekta “Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumi” *turpmākā izstrādes gaita.*

Otrā punkta apspriešana noritēja visumā normāli. Tikai... nez, no kurienes tāds punkts darba kārtībā vispār uzradās? N.Riekstiņš sēdē apgalvoja, ka priekšlikuma autore esot ministrija. Tehniski – jā, bet...

Ja LMA nebūtu panākusi attiecīgu grozījumu Zvejniecības likumā, un nākamajā likumdošanas etapā Ministru kabineta noteikumu līmenī nebūtu sniegusi attiecīgu atzinumu Zemkopības ministrijai, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai un Tieslietu ministrijai, un ja nebūtu rakstījusi atsevišķu pamatotu vēstuli Valsts kancelejas direktorei, cita starpā tajā minot – *“Uzsveram, ka kopējā un atsevišķu zivju sugu nozvejas apjoma limita nenoteikšana pašpatēriņa zvejai būtībā ir arī diskriminējošs fakts attiecībā uz makšķerēšanas jomu.”*, tad šāda punkta Padomes sēdes darba kārtībā noteikti nebūtu.

Savu viedokli saistībā ar LMA atzinumu minētajām valsts institūcijām rakstiski sniedza arī svešie – MRK un VKP. Paldies!

Nebūsim naivi – pati Zemkopības ministrija iespējamo ierobežojumu noteikšanu pašpatēriņa zvejai publiskajos ūdeņos pašsprotami taču neierosinātu, ja, lai arī nosacīti, tomēr nebūtu spiesta to darīt, vai ne?

Tādas lietas pašas no zila gaisa nekrīt.

Ar LMA vēstuli Valsts kancelejas direktorei var iepazīties [šeit](#), bet ar atzinumu var iepazīties augstāk.

Nē, “*viszinošie*” kungi, šajā gadījumā, tāpat kā citos līdzīgos, runa nav par to, cik, redz, LMA ir laba, bet, piemēram, MOSP slikta. Runa ir par to, ka kamēr MOSP&Co nodarbojas ar *bla-bla* un *svešo* darbības un priekšlikumu “izvērtēšanu” un komentēšanu *pa labi, pa kreisi,* LMA bez jebkādam abstraktām rūpēm par ūdeņiem un hobija nākotni izmantoja visus likumīgos līdzekļus savu mērķu sasniegšanai.

Vai ne makšķernieku interesēs, jo līdz šim nelimitētais pašpatēriņa zvejas apjoms atsevišķām zivju sugām iekšējos publiskajos ūdeņos makšķernieku nenoliedzami lielākajam vairākumam bija kā varžacs?

Trešais darba kārtības punkts. Te nu gāja vaļā pa riktīgam.

Raksta „Latvijas zivsaimniecības politikas ārlietas, jeb *kur lai dabū atbildības kapacitāti?...*” sadaļā „Cīta padome...” LMA rakstīja – *“Zivju lietu notikumu laukumā bija parādījies arī tāds nopietns un departamentam neērts spēlētājs kā Vides konsultatīvā padome, kuru mēdz saukt par VARAM labo roku. ZM šādas rokas nebija... Vides konsultatīvajā padomē darbojās arī departamentam tradicionāli galvas sāpes sagādājošā LMA... Galvas sāpes sāka sagādāt arī no MOSP „atšķēlies” tās „radikālais spārns” – „Makšķernieku radošais klubs”...”*

Lūk, toreizējās periodiskās galvas sāpes departamentam nu bija kļuvušas par hroniskām. Bet pēc Padomes nodibināšanas un Ministru kabineta noteikumu projekta “Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumi” izstrādes uzsākšanas arī MIGai, ŪRIGai, ZIGai, gan pašai Padomei.

Sīkāk ar peripetijām var iepazīties LMA interneta vietnē ievietotajos materiālos.

Augstāk LMA pateicās visiem par interesi un vēlmi uzzināt peripetiju realitāti. Jo sevišķu paldies gribam pateikt tiem, kuri bija ievērojuši kādu varbūt ne uzreiz pamanāmu tendenci Zemkopības ministrijā. Proti, no vienas puses pašas ministrijas vēlēšanos, runāsim atklāti, *izstumt ārā* no Zivju fonda padomes NVO, kurām ar ministrijas konsultatīvajām padomēm nav sakara, un no otras puses MIGas gribēšanu un ar ŪRIGas un ZIGas nepārprotamu atbalstu nepieļaut tādu priekšlikumu apspriešanu Padomes darba grupā, kurus MIGa nebūtu cenzējusi –

„Makšķerēšanas interešu grupa vienbalsīgi [5 no 12 pārstāvju sastāva!] nolemj, ka ministrijas piedāvātajā sadarbības veidā ir jānovērš N.Riekstiņa ideja, ka darba grupā aicinās visus priekšlikumu iesniedzējus, tādējādi atkārtojot iepriekšējo gadu kļūdas. Makšķerēšanas interešu grupa [5 no 12] nolemj aicināt ministriju pieturēties pie principa, ka visas idejas sākotnēji tiek apspriestas interešu grupā, ar visiem iesniedzējiem, savukārt – darba grupā apspriest tikai interešu grupā izdiskutētās un atbalstītās idejas.” (MIGas protokols, 07.01.2015.).

Smieklīgi, bet MOSP = MIGas = Baloža gribēšana tādējādi attiektos arī uz iesniedzējiem - valsts institūcijām, piemēram, pašu Zemkopības ministriju. Arī uz VARAM, Dabas aizsardzības pārvaldi, Valsts vides dienestu, kā arī uz Latvijas Pašvaldību savienību, kuras pārstāvis ir Padomes priekšsēdētājs, jo MIGas protokolā taču nepārprotami rakstīts – *visiem iesniedzējiem...*

Vai savu tekstuālo uzmetumu noteikumu projektam Zemkopības ministrija pirms publicēšanas www.zm.gov.lv pirms tam nosūtīja uz MIGu izvērtēšanai?

Lai MIGas = Baloža gribēšana *pielektu* arī *nejēgām* no NVO, tad vadonis to tiešā veidā „izskaidro” arī konkrētiem *svešajiem (bezpartejiskajiem)* – „*Dalība MIG ir brīvprātīga. Tālāk - darba grupā skatīs tikai MIG virzītos priekšlikumus, [biedri] Kļava. Ja vēlaties pamatot un izskaidrot savus priekšlikumus, tad Jums būs jādarbojas MIG. Tāda ir demokrātija. Demokrātija nav visatļautība.*” (V.S.O.P., copeslietas.lv, 29.01.2015.). Te – *dalība MIG ir brīvprātīga*, te jau ultimātīvi – *būs jādarbojas MIG.*

MIGas vadoņa autoritātes Ļeņina vārdiem runājot – „*Visa vara padomēm, bet noteicošais vārds – partijai.*” (precīzāk – tās politbirojam ar genseku priekšgalā). Un *nejēgām* pašiem jāsajēdz, ka „*Sakot partija – domājam Ļeņins, sakot Ļeņins – domājam partija*”.

Ko padarīsi, *ļeņinisma “demokrātijas” dialektika* ir traki sarežģīta padarīšana... Tāpēc jēdzīgāk pa puiciskam – *kas nav ar mums, lai stāv pie ratiem*, jo džekiem, redz, sagribējās uzspēlēt spēlīti “Mēs tagad būsime ministrija” (“*Makšķernieku pārstāvji darbam ministrijā ir ievēlēti*”, mosp.lv, 27.11.2014.).

MOSP vadoņa gribēšanas jau sen nevienam nav nekāds noslēpums, tikai šoreiz mazliet pārsteidza viņa varas kāres patoloģiskais sakāpinājums un demokrātiskuma izpratnes galējā aprobežotība.

Saskaņā ar IGu gribēšanām, N.Riekstiņš tad arī nervozi sāka mēģināt *novērst savu ideju un iepriekšējo gadu kļūdas*, ko LMA komentēja tieši – „*šajā gadījumā būtībā Padomes ideja ir sekojoša – tos, kuri nav šajās interešu grupās, izstumt ārā no iespējas piedalīties lēmumu pieņemšanā,*” (sēdes audio ieraksts).

Vai nav dīvaini, ka Padomes sēdi vadīja nevis tās priekšsēdētājs, bet N.Riekstiņš, kas savu posteni Padomē darba grupas 21.01. sanāksmē raksturoja kā gana pieticīgu – „*Es šeit [Padomē] esmu tikai Padomes*

sekretariāta vadītājs” (audio ieraksts, jo sanāksme netika protokolēta)? Vienkāršoti – *esmu tikai izpildītājs, ne lēmējs*. Domājams – ja Padomes sēdi vadītu tās priekšsēdētājs, tad daudz kas varētu būt bijis savādāk.

Atklāti sakot, kaut ko tik nožēlojamu LMA gandrīz piecpadsmit gadu laikā piedaloties dažādās sanāksmēs ministrijā nebija pieredzējusi. Jāpiebilst, ka tajos laikos nebija nedz MOSP, nedz Padomes.

Proti, runa ir par N.Riekstiņa lavierēšanu starp MIGas, ŪRIGas un ZIGas gribēšanām, Padomes nolikumu, Padomes pieņemto lēmumu Padomes darba grupas izveidei un tai pašā Padomes sēdē ministra izteiktajām cerībām, ka *Padome nodrošinās veiksmīgas diskusijas labāko risinājumu atrašanai*.

Beigu beigās Padomes sekretariāta vadītājs tomēr atrada *demokrātisku vidusceļu* – *Padomes darba grupa kopā fiziski vairs nesanāks, bet tiks saglabāta... komunikācijai (sēdes ieraksts)*, kam Padomes locekļi klusējot piekrita (MIGas pārstāvis Balodis un un ZIGas pārstāvis Dančauskis gan ļoti negribīgi).

Vārdu sakot, Padomes darba grupa turpmāk būs virtuāla. Wow!

Ko, Padomes kungi, jūs Padomes 19.12.2014. sēdē *bez iebildumiem nolēmāt* – „*Padomes sekretariāts pēc šo priekšlikumu saņemšanas sasauks Padomes darba grupu, kurā ieklaus deleģētos Padomes interešu grupu pārstāvjus, kā arī pieaicinās nepieciešamos Padomes padomdevējus un arī citus ekspertus un interesentus, kuri būs snieguši priekšlikumus noteikumu projektu apspriešanai.*”? Wow!

Kāds, Padomes kungi, ir Padomes darbības mērķis – vai ne “*veicināt biedrību un nodibinājumu, kā arī citu organizāciju sadarbību ar valsts pārvaldes un pašvaldību institūcijām un to līdzdalību Latvijas iekšējo un jūras piekrastes ūdeņu resursu ilgtspējīgas izmantošanas un pārvaldības politikas izstrādē un īstenošanā*”? Wow!

Jo lielāka lavierēšana, jo vairāk un vairāk *līda ārā* Padomes problēmas tās *faktiskā nespējā organizēt pašas darbu*, ko LMA atklāti nosauca par *anarhiju un haosu* (sēdes ieraksts). Respektīvi, *Padomes locekļi ļoti labi saprata, ka problēmas nav saistītas ar svešajiem, bet gan ar pašu Padomi, jo sevišķi – ar MIGu*.

Vai ne MIGas faktiskās nekompetences un mazspējas dēļ Padomes darba grupas darbs oficiāli tika *bloķēts*? A makšķerēšanas noteikumu projekta apstiprināšanai Zvejniecības likumā atvēlētais *laiks degtin deg baltās ugunīs*... Kur bija pieejami MIGas sēžu protokoli, kuros būtu redzami *MIGas atbildīgie, kompetentie un erudītie svešo priekšlikumu izvērtējumi*?

Ā, te nu izrādījās, ka ar izvērtējumiem nav vis tik vienkārši, jo Zivsaimniecības departaments šiem *dokumentiem*, redz, noteica faktiski *ierobežotas pieejamības statusu* – “*Makšķerēšanas interešu grupas iesniegtais materiāls tika sagatavots Padomes darba vajadzībām un tas netiek tālāk izplatīts, kamēr Zivsaimniecības departaments, kas vienlaikus ir arī Padomes sekretariāts, to nav attiecīgi konsolidējis un strukturējis attiecīgā noteikumu projekta formātā. Tāpat par atsevišķiem MIG iesniegtajiem priekšlikumiem Zivsaimniecības departamentam vēl ir nepieciešamas papildus konsultācijas ar MIG.*” (no departamenta atbildes MRK,16.02.2015.).

Tas nozīmē, ka *MIGas izvērtējumi* nav pieejami pat pašiem priekšlikumu iesniedzējiem un Padomes darba grupas locekļiem – MRK un LMA. Unikāli! Jo tālāk, jo „demokrātiskāk” un Padomes nolikumam „atbilstošāk”.

Tātad, cienījamā *makšķernieku tauta*, visi priekšlikumi tiks izvērtēti vismaz četras reizes! Wow!

Kāpēc MIGas un ŪRIGas sēžu apmeklējums no MOSP pārstāvju (valdes) puses ir vienkārši katastrofāls? Kungi, kur izraklamētā *atbildība*? Bet neviens taču nespieda MOSP *sadalīties un ar masu šturmet valdību* (Padomi). Ā, ja nu vienīgi tāds bija vadoņa piekoptās „politikas stratēģisks uzstādījums” un viņa gribēšanas apmierināšana... Murgs murga galā.

Realitāte ir tāda, ka MOSP šķietamās darbības vadzis Padomes locekļu un *svešo* klātbūtnē salūza ar blīkšķi. Iespējams, uz brīdi šis fakts *pieleca* arī pašam dubultvadoņim. Kā citādi izskaidrot ko negaidītu un *aizkustinošu* – sēdes laikā viņš satrauktā balsī vērsās pie LMA un MRK pārstāvjiem (sēdes ieraksts):

“*Es visu klātesošo klātbūtnē Zvaigznes kungu un Birkova kungu, es abus jūs kungi uzaicinu darboties Makšķerēšanas interešu grupā. Lūdzu, esiet tik laipni nāciet un strādājiet.*”.

K.Zvaigzne: “*Uz kādiem noteikumiem?*”

M.Balodis: “*Uz noteikumiem, kur lemj vairākums, tā tas notiek visās demokrātiskās valstīs.*”

Pa starpu J.Dančauskis: “*Ja paši nepiedalās, tad paši vainīgi.*”

A.Birkovs: “*Es uzreiz jums varu dot atbildi, Baloža kungs. Ziniet kāpēc mēs tur neejam? Tāpēc, ka jūsu interešu grupa ir apbrīnojami nekompetenta, to apliecina konkrētie dokumenti. Ja vēlaties, mazākā pulciņā varam sanākt un apspriest, un tad redzēsīm kas būs.*”

M.Balodis: “*Lūdzu nāciet uz interešu grupu ar savu kompetenci un palīdziet mums strādāt. Birkova kungs! Jūs četrus gadus uzsverat, ka Jūs vienīgais visu mākat. Nāciet mūs pamāciet.*”

A.Birkovs: “*Pamācīties jūs varat lasot, kāpēc mums ir jānāk?*”

Tā ir, Balodi pelēkais – kamēr MOSP četrus gadus nodarbojās ar “domāšanu” par cik daudz ZMZD ir iesaetrādāts pa šiem 20 gadiem un citām prātam neaptveramām lietām, tikmēr LMA bez liekas domāšanas cita starpā panāca vadoņa prātam neaptveramus grozījumus arī, piemēram, Zvejniecības likumā.

Paldies, paldies par uzaicinājumu, bet... LMA tomēr atturēsies, jo, kā augstāk jau minēts, 2 gadus [kopā ar MRK] „nepārtraukti ir nodarbojusies ar MOSP ideju, rūpju un darbu bloķēšanu, sabotēšanu un bremzēšanu”, tāpēc pavisam noteikti nespēs uz sitienu „laboties” un „grēkus” izpirkt.

Bez tam, MOSP publiskajā telpā taču izziņoja, ka vienpersoniski ir uzņēmusies atbildību darboties Latvijas makšķerņnieku vārdā un interesēs tik kompetenti un erudīti, cik MOSP biedri un valde spēs nodrošināt. Iedomāties, un kur nu vēl sasniegt šādus “augstumus” LMA, atvainojiet, nav spējīga...

Līdz ar to, ko nu MIGā jauksimies pa vidu, mēs – bezatbildīgie, neitrālie, gnīdas, meļi, pa kaktu durvīm lienošie, apmelojumu perinātāji, prātu čakarētāji, slepeno gaiteņu spēļu spēlētāji, faktu sagrozītāji, cilvēku stulbinātāji, intriganti, šizofrēniķi, apķengātāji, milži uz māla kājām, vārdu no konteksta izrāvēji, bloķētāji, bremzētāji, aplicēji, sabotieri, kurmji, demagogi, nīgrie penši, kladzinātāji, diskreditētāji, stagnāti, populistu, kretīni, taranētāji un tamlīdzīgie.

Kā redzams, esam tik slimīgi sadrumstaloti, jūs – tik veselīgi monolīti, “atbildīgi, kompetenti un erudīti”, tāpēc... nē, nē, kungi, esiet nu paši tur, kur sapņojāt būt vienīgie, mēs, Balodi, paliksim savā vietā.

Lai par to nebūtu šaubas vai aizdomas, atkārtosim vēlreiz – neviens LMA nedirģēs kur tai darboties, kur piedalīties, ko, kam un kā iesniegt u.t.t. – ne Zemkopības ministrija, ne Padome, MOSPadome, MIGa, ŪRIGa, ZIGa ne kādas citādas IGas, un LMA, Baloža pelēkā vārdiem runājot, izmantos visus likumīgos līdzekļus savu mērķu sasniegšanai! Pieleca?

Kas tad Padomē īstenībā bija noticis? Būtībā tas, kas jau bija paredzams.

Pirmkārt. Dubulvadonis pēc MOSP ar masu iegūtās pašiedomātās varas MIGā un ŪRIGā nezināja ko ar to darīt tālāk, jo mehāniski iegūtā „vara” masas lielāko daļu faktiski nemaz neinteresēja, par priekšlikumiem tā nelikās ne zinīs un sēdes neapmeklēja, ko Balodis acīmredzami bija bezspēcīgs kaut kā ietekmēt... Sak, pieteicāmie, pārstāvjus ievēlējām, ko vēl no mums gribi, vadoni?...

Otrkārt. Padomes sekretariāta un Zivsaimniecības departamenta *augša* izveidojušos situāciju redzēja itin labi un mēģināja glābt, pie mazākās izdevības rakstiski un mutiski aicinot un mēģinot *svešos* pierunāt, un tete-a-tete pat lūdzot nākt darboties MIGā un ŪRIGā, lai... *pelēcīgo masu* padarītu kaut nedaudz krāsaināku.

Treškārt. Gan vieni, gan otri itin labi redzēja *svešo*, atvainojiet, kompetenci, erudīciju, aktivitāti, darba spējas un rezultātus, kas kopā ar bezspēcību *svešos* kaut kā ietekmēt *savējos* kaitināja arvien vairāk...

Augstāk minētajā rakstā LMA savulaik minēja, ka “*Zemkopības ministrija (un ne tikai šī valsts institūcija) ātri vien saprata, ka no makšķerņnieku pārstāvniecības centralizēšanas (ierāmēšanas) vienā biedrībā (MOSP) realitātē bija sanācis čiks. To apliecināja arī fakts, ka nekāda masveidīga makšķerņnieku organizāciju gāšanās uz MOSPadomi (iestāšanās MOSP) nav notikusi, un tās nekompetence un mazspēja bija acīmredzams un nenoliedzams fakts.*”

Grozi kā gribi, bet negližē toreiz bija sanācis... Tāpēc vajadzēja kaut ko darīt... Tad ministrija izdomāja izveidot Padomi, bet... atkārtojās tas pats, jo tās divās IGās gandrīz 100% *iegāzās*... MOSP. Ko nu?

Visā šajā stāstā visvairāk pārsteidz ministrijas nespēja apjēgt, ka vienīgais risinājums, kas demokrātiskā veidā varētu daudz ko salikt pa veselam saprātam atbilstošiem plauktiem, ir Padomes likvidēšana un tās aizstāšana ar Makšķerēšanas konsultatīvās padomes izveidi, ko ministrija līdz šim spītīgi jo spītīgi nav vēlējusies darīt. Bez tam, pēdējā laikā ministrijā taču modē dažādas aizstāšanas...

Vēlreiz, citējot Edgaru Liepiņu – *paldies priekšā, paldies pakaļā, dāmas un kungi!*

P.S. MOSP copeslietas.lv 17.02.2015. publicē rakstu “Licencētās makšķerēšanas kārtības revīzija” - “MOSP ir vairākkārt apgalvojusi, ka Licencētās Makšķerēšanas kārtības revīzija būs viens no pirmajiem darbiem pēc padomes ievēlēšanas. Tagad šis darbs sākas un 23.02.2015 Makšķerēšanas Interesu Grupa(MIG) skatīs zemāk redzamo projektu. (..) Atgādinām visiem interesentiem, ka MIG var pieteikties katra makšķernieku biedrība. Aicinām darītāju pulkā un ņemt dalību mūsu hobija vides uzlabošanā!”. Wow!

Vēlot veiksmi, LMA Valde.